

THẰNG BA...CUỐI DỢ !

*..Thằng Ba... cưới dợ đúng vào thời điểm tổ chức trại BH! Vì vậy nhà Gà không thể dự trại...
Mời ACE đọc qua chuyện này do "Má Thằng Ba" kể lại...hahaha...*

Tháng 10 năm rồi nhận được điện thoại của thằng ba, đưa con trai thứ hai của tôi từ Mỹ gọi về báo tin:

Má à! Chúng con vừa ra Tòa Thị chính ở đây ký giấy hôn thú, còn khi nào làm lễ cưới thì chúng con sẽ tin ba má hay nha.

Chỉ có vậy rồi thằng con cúp máy, chưa kịp hỏi han căn kẻ ra sao.

Có chút buồn buồn vương trên mắt của tôi, lại thoáng đâu đó niềm vui tràn vào.

Buồn vì chuyện trọng đại của con mình mà chỉ nhận được báo tin, còn vui khi nhìn lại tuổi con mình đã không còn trẻ trung. Ông bà mình cứ hay nói: Tam thập nhi lập. Đúng là như vậy, nay thằng ba đã 38 rồi chúng đã lớn và đủ trưởng thành để quyết định chuyện hôn nhân của chúng. Còn nhà tôi nghe tin ông chỉ cười và thật phóng khoáng khi kết luận:

Đứa nào lập gia đình mình nên mừng cho đứa đó, bà và tôi mình phải vui lên...

Thoáng lại qua năm 2015.

Tháng giêng, nhân dịp đi công tác vùng Frankfurt cháu ghé về nhà đôi ngày và cho chúng tôi hay thêm một vài tin tức mới.

Má à! Chúng con sẽ đón ba má và gia đình mình, gia đình chú Năm, bên nhà gái sẽ có ba má Nina, người em trai và hôn thê cùng vài ba người bạn thiết thân của chúng con bay sang Costa Rica mười ngày. Ở đó sẽ làm lễ cưới cho chúng con, giới thiệu hai gia đình nhà trai nhà gái với bạn bè thân thiết và sau đó là thời gian nghỉ ngơi làm quen....

Thiết tình tôi muốn hỏi thêm ít nhiều trong chuyến đi này nhưng thằng con ậm ừ không kể thêm gì cả.

Hai tuần cuối tháng giêng chúng tôi lo làm Visa, chụp hìnhvv....vv... để chuẩn bị cho việc đám cưới với tâm trạng lo lắng tổ chức đám cưới ra sao, gặp gỡ nhà gái thế nào nhưng rồi mọi chuyện cứ mù mờ không rõ.

Đến giữa tháng ba thì vé máy bay đã nằm sẵn trong tay, nơi đến là nước Costa Rica xa mờ mịt, tuy xa cho chúng tôi nhưng bù lại thật quá gần cho đám trẻ. Chúng sẽ từ Nữ Uớc và San Francisco bay qua.

Và rồi thì mọi việc tương đối đã xong, thằng ba lại gọi về hỏi han chuyện chuẩn bị, tôi muốn biết thêm chi tiết cháu cứ một giọng như những lần rồi. Chỉ nhắc chừng ba má chuẩn bị quần áo mùa hè, quần áo tắm đi biển, giày thể thao đi núi.....Mọi chuyện như ăn ở đã có khách sạn, đi thăm viếng tụi con đã lo xe hơi, chỉ cần ba má thiết thoãi mái, ăn mặc đơn giản là đủ.

Tôi hỏi lại còn ngày đám cưới?

Thằng ba cười to và cứ như giỡn chơi... Má đừng có lo cứ giống như những người đi du lịch là đủ.

Sáng ngày khởi hành, chúng tôi đi chuyến xe bus sớm nhất để kịp ra phi trường. Chú Năm nó cũng hẹn ở đó và cùng gửi hành lý với nhau. Chiếc Boeing 767 khá lớn sẽ mang chúng tôi đến Atlanta và ở đó sẽ đổi máy bay lần nữa để tới Costa Rica. Ngồi chờ ở phi trường chú lại hỏi tôi chương trình đám cưới ra sao, em có hỏi mà cháu cũng trả lời như bên anh chị.

Chị em nhìn nhau, thôi thì sang đến đó sẽ hay.

Đến nơi, chiếc xe bus 9 chỗ ngồi đã chờ sẵn và tháp tùng còn có hai bạn thân của cháu vì chuyến máy bay đã đến cùng giờ.

Hơn ba giờ xe chạy cuối cùng, cuối cùng chúng tôi đã đến Quepos. Một nơi hoàn toàn dành cho những khách du lịch với những dãy Villas xây cất thật tối tân và đẹp mắt, nằm sát biển đủ để nghe sóng biển đánh dạt dào, cứ vài căn lại thấy một người gác đàn. Hệ thống an ninh thật toàn hảo và chu đáo.

Vì đến nơi đã là 1 giờ 30 sáng nên đám nhỏ đứng chờ, chào hỏi xong ăn sơ chút chút dần bụng chúng tôi mang hành lý lên phòng và lăn quay ra ngủ sau chuyến đi dài gần 20 giờ đồng hồ.

Giấc ngủ trái giờ đã làm tôi thức giấc, nhà tôi thì vẫn ngáy mê mết.

Tôi nhìn ra cửa kính, đúng lúc mặt trời vừa lên chiếu ngay vào phòng. Villas Escape xây cất thật đẹp và tôi sẽ gọi nơi này là Villas số 3 với 4 tầng riêng biệt. Mỗi tầng là phòng riêng thật tiện nghi, balcon, tủ lạnh, giàn bếp cho những ai muốn nấu nướng thêm, hồ bơi trên từng hai, hồ bơi nơi tầng trệt...vv...vv...

Tầng 1 nơi chúng tôi ở quá sức là rộng lớn, hướng nhìn thẳng ra biển đủ thời gian ngắm mặt trời lên, mỗi sáng đám khi con lại mon men đến gần nơi cửa chính lôi kéo cánh cửa để tìm cách vào trong nhà, chúng phá phách vô cùng nhất là khi nhìn thấy thức ăn là ôi thôi nơi ấy sẽ là một bãi chiến trường với những rác là rác. Vì như thế nên người quản gia đã dọn đi dọn lại chớ mà mở cửa khi vắng nhà.

Nhìn xuống vườn hoa, chiếc cổng tôi qua không dịp nhìn rõ hai bên trồng đầy kỳ hoa dị thảo, hoa lan đủ màu đủ loại chi chít bên nhau, màu sắc cứ như là những cô tiên trên thượng giới. Trên trần một chiếc mái cong cong che nắng, phủ xuống những bông hoa

giấy đủ màu nào tím xanh, hồng cam đỏ, kèm xung quanh những thân dừa con con che nắng, bụi chuối cao có chừng 10 mét xòe những chiếc lá khổng lồ, chen thêm vào là những cây đu đủ trái bao chung quanh xanh mướt rồi nào là xoài trĩu nặng trĩu trên cây.

Đặc biệt là loại tre vàng hiếm hoi với một sọc xanh, hai sọc xanh trên thân mọc san sát chung quanh những Villas xem thật đẹp mắt. Người ta còn nhìn thấy loại gỗ đỏ sậm quý giá mà tôi không biết tên chỉ biết loại gỗ này được tận dụng làm cột kèo, sàn nhà, tủ kệ trang trí trong phòng ăn, phòng tắm, gỗ không bay màu, không nứt nẻ, màu sắc lúc nào cũng tươi mát như ly rượu vang đỏ cầm trên tay.

Costa Rica, một quốc gia thật bé nhỏ chỉ có khoảng 5 triệu dân. Xứ này có nhiều biển đẹp có nhiều nơi du lịch, họ sản xuất nhiều cà phê, chuối, thơm. Một điều đặc biệt nữa là một quốc gia không trang bị quân sự chỉ chuyên về kinh tế. Khí hậu y như bên nhà, phong cảnh thanh bình yên lành và có chút giống như thành phố biển ở Việt Nam. Đi ngang nơi nào cũng thấy trồng chuối, thơm, đu đủ, xoài, dưa hấu và vì như thế mỗi ngày ở đây chúng tôi đều được thưởng thức các món trái cây tươi ngon ngọt này.

Mỗi buổi sáng, chúng tôi dùng điểm tâm ở Villas số 1, tất cả gồm 3 Villas cho 24 khách mời và gia đình, ở đó luôn có 2 đầu bếp túc trực lo cho ăn sáng và ăn chiều, buổi trưa hầu như mọi người đều ở ngoài bãi tắm và dùng trái cây hay bánh đem theo và buổi sáng đầu tiên ở đây chúng tôi đã gặp cùng làm quen với gia đình nhà gái. Cảm giác đầu tiên là hai bên đều thật cởi mở, chào hỏi làm quen ăn sáng xong là rủ nhau ra biển. Tôi vẫn muốn hỏi thẳng ba thêm ít nhiều những điều liên quan đến việc cưới xin...

Hai mẹ con ngồi bên nhau nơi bờ biển đông đúc người đi qua đi lại, nhà tôi ngồi sát sau lưng như chỉ lắng nghe và giờ đây tôi sẽ được thấu hiểu hết những gì mấy tháng nay cứ mờ mịt tối tăm.

Thưa ba má! Chúng con đã suy nghĩ thật là lâu để đi đến quyết định này.

Cháu nhìn tôi một thoáng rồi tiếp.

Tổ chức một đám cưới dù chúng con làm ở nước Đức hay ở Mỹ thì chi phí cho nhà hàng, cho quan khách mời, cho quần áo cưới, cho nữ trang và những thứ linh tinh cũng sẽ hơn hay bằng hay ít hơn chút ít chi phí mười ngày chúng con đón hai gia đình đến nơi đây. Chúng con muốn mình luôn nhớ đến công ơn sinh thành dưỡng dục của hai bên ba má đã nuôi nấng dạy bảo chúng con nên người và được sự thành công như ngày hôm nay. Thay vì tổ chức một đám cưới với bạn rộn, mệt nhọc chúng con muốn lễ cưới này sẽ là thời gian nghỉ ngơi, làm quen hai gia đình tạo một không khí thân thuộc gần gũi, con và Nina không đặt nặng chuyện đám cưới, quần áo cưới hay bánh cưới to lớn gì cả mà chỉ muốn thực sự sống trong tình yêu thương của hai gia đình và sống thật đơn giản như lâu nay chúng con đã sống.

Chúng tôi nhìn nhau, nhìn đứa con nay đã 38 tuổi thật lâu thăm cảm phục cho ý nghĩ mới mẻ và có phần táo bạo này.

Đây có phải là một đám cưới hiếm hoi trong năm 2015 này không? Hay sẽ tìm ra thêm một danh từ nào khác cho sự việc này?

Lắng im một lúc thật lâu, nhìn đứa con trai ăn nói già dặn, suy nghĩ cặn kẽ có chiều sâu này tôi lại nhớ mới ngày nào bồng con trên tay rồi quê nhà đi ra biển, thăm cảm ơn biển rộng đã nương tay trôi dạt đến đây để hôm nay nhận được niềm vui từ đứa con này.

Nhà tôi ôn tồn nói thêm nếu các con thật sự muốn như vậy thì ba má cũng như nhà gái đều vui mừng, cảm ơn các con đã nghĩ như thế và tất cả chúng ta sẽ thật thoải mái và vui vẻ suốt thời gian ở đây.

Buổi chiều xuống mau, nắng biển và mặt trời vẫn đỏ rực. Mồ hôi đã đổ ra ướt đầm nhưng khi rời bãi biển tôi lại thấy mình ung dung và nhẹ nhàng hơn khi nào hết.

Thực sự các con của chúng tôi đã mang ý định này và tặng cho chúng tôi?
Một tuần báo hiếu cho cha mẹ hai bên?

.....

Hôm nay, chương trình cả nhóm sẽ lên chiếc du thuyền đã mướn sẵn và đi ra thăm biển.

Mưa bay bay vài giọt và cơn nóng hừng hực như chào đón chúng tôi buổi sớm mai.
Đến bến tàu, mọi người kéo nhau lên boong.

Tàu chạy khoảng một giờ sẽ ngừng lại để xem nơi cá Delphin bơi lội.

Ui! Cá cơ man là cá, chúng bơi qua bơi lại khi chỉ thấy vảy cá nổi đen sì trên biển, khi thì chúng phóng cao lên rồi đập mạnh xuống nước biển tung tóe khắp nơi, khi thì chúng là đà lượn qua lượn lại, chiếc du thuyền tắt máy thả neo nên không khí im lìm bọn cá tha hồ nhớn nhỡ.

Thăm đàn cá Delphin xong chúng tôi được đưa đến một vùng khác xưa kia là nơi phun núi lửa và như thế những loại cá kiểng tụ tập nơi này thật nhiều. Mỗi người muốn lặn xuống xem đều được nhận một cặp kính và hai chân nhái. Chưa kịp lặn xuống thì chung quanh đàn cá tuyệt đẹp này đã bu lại quanh thuyền đủ màu đủ sắc. Người nào khi lặn xong rồi lên thuyền cũng suýt xoa khen liên hồi cá đẹp, biển yên nước biển xanh một màu xanh tuyệt diệu.

Thuyền lại nhổ neo chạy tiếp đến nơi khác rồi lại neo thuyền dừng cho bà con nhảy xuống biển tắm. Biển hôm nay thật yên, sóng đánh nhẹ nhẹ chỉ nổi lên trên sóng nước vài ba bọt biển. Người ta hầu như quên đi tất cả những gì lo âu bận rộn lẫn những giây phút căng thẳng xung quanh. Vui với biển, cười chung với biển và nằm lẳng im trên boong tàu hong nắng nghe tiếng gió vi vu.

Mọi người đã quay quần chung quanh chiếc du thuyền, thức ăn đã được dọn lên nào là cá chiên vàng rộm, sà lát trộn và nui được bày ra với sốt ngon béo ngậy, mấy mâm trái cây nào là thơm, dưa hấu chín đỏ au. Cả đoàn bơi mệt, ăn ngon nên ăn hoài không thấy no.

Thuyền quay về lại bến, bây giờ chỉ nghe tiếng sóng biển rì rào nhìn quanh hình như ai cũng nằm ngủ mê mệt.

Mơ gì?

Mơ trông thấy mỹ nhân ngư?

Trở lại Villas Escape, chúng tôi có hai giờ nghỉ ngơi sau đó sẽ dự một Party cũng vừa xem như là buổi ra mắt hai họ vừa trình làng cô dâu chú rể.

19 giờ.

Nắng vẫn chói chan, con nóng cứ hùng hục và mồ hôi mặc kệ vừa tắm xong lại ướt ướt trong người.

Xem kìa! Đám con trai xì xào tới lui xem như có gì bí mật. Chú Năm nó đang cười cười thật vui vừa ghé sát tai nghe René người bạn đồng nghiệp của chú rể đang kể lể những điều gì xem thật thú vị, lâu lâu lại vỗ vai nhau cười hăng hắc, tôi đi theo hỏi hoài mà chú cứ lắc đầu nguây nguây...xin lỗi chị, em không được tiết lộ với ai hết! Thế rồi lại cười....

Đám đàn bà con gái cứ nhìn theo đoán già đoán non nhưng cuối cùng cũng không biết được gì.

Rồi chú rể bước ra, chúng tôi cũng không nín được cười khi nhìn thấy chú mặc áo Tshirt có in hình của Lý Tiểu Long, quần Short màu xanh nhạt mang dép... nhạt loại đi ra biển. Cô dâu mặc chiếc áo đầm xanh loại cũng đi biển, bạn bè lấy chiếc áo khoác voan mỏng phủ lên đầu làm khăn cưới, sợi dây kim tuyến tìm đâu đó làm sợi dây chuyền... Cả hai bên sui gia chưa kịp nín cười thì anh Casi ra đầu kéo nhau đi... ..rước dâu bên Villas số 2 nơi gia đình nhà gái đang ở.

Bước vào ngay sau cánh cửa lớn, tôi là má chú rể nên hai má con phải dừng chân nơi đây, đối diện bên kia là ba má cô dâu và cô dâu đang cười tươi tắn với khuôn mặt không chút trang điểm nào, nắng biển mấy hôm nay làm cô duyên dáng thêm....

Mọi người chăm chú lẫn cười khúc khích khi tôi đi cùng chú rể mang đến giao cho cô dâu cùng cha mẹ vợ. Anh chủ lễ Casi cố ý sắp xếp như vậy mà, anh đứng trên bục cao mặc chiếc bademantel của khách sạn cố ý thông sợi dây dài xuống một bên như hình ảnh trong nhà thờ, tay cầm Iphone đã ghi sẵn những gì muốn nói hôm nay và hai gia đình đã sẵn sàng mang cô dâu chú rể giao hết cho vị chủ lễ.

Anh Casi ra hiệu cho hai người quỳ xuống, cố ý cho mọi người nhìn thấy sau đó đã để một bình hoa và một tượng Phật, anh nhắc những kỷ niệm của cả hai từ khi quen nhau cho đến khi ra Tòa Thị Chính ký giấy tờ và chính anh cùng vị hôn thê của anh cũng là người chứng thân tình của đôi trẻ. Anh bắt cả hai phải hứa trước mặt hai họ và bạn bè mãi mãi sống bên nhau, luôn giữ gìn hạnh phúc rồi anh quay lại nhắc hai người trao nhẫn cho nhau.

Cháu bé Anh Phi 7 tuổi con trai của chú Năm đã trịnh trọng mang vào chiếc gối nhưng có để sẵn hai chiếc nhẫn cưới bằng cỏ tranh và cả hai đang tươi cười trao nhẫn cho nhau.

Tôi thấy hình như mắt mình đã nhòa đi vì cảm động, nhìn sang sui gia ông bà cũng đang lấy khăn giấy ra kín đáo lau nhanh đôi mắt... rồi đám bạn thân lên kể những chuyện vui buồn từ ngày quen nhau và lý do bền chặt đến ngày hôm nay.

Thì ra cả hai từ khi ra đời từ khi chân ướt chân ráo đi làm ở Tây Ban Nha, sang đến Nữ Ước rồi trải qua những thăng trầm nhất nhất đều chia xốt cho nhau.

Màn chúc tụng kéo dài với tiếng cười vui vẻ, tiếng cảm ơn như không dứt của cô dâu chú rể. Tôi ôm Nina vào lòng nói với cô con dâu giờ thì gia đình mình lại lớn thêm chút nữa, suốt đời má mong tiếng cười hạnh phúc này má sẽ được nghe hoài.

Lễ tan, mọi người cùng kéo nhau sang Villas số 1 cùng ăn mừng.

Buổi tiệc linh đình đã được dọn sẵn, ly rượu vang sóng sánh trên tay, chúc mừng và cụng ly...lời chúc tụng râm ran như không dứt.

Rồi chiếc bánh cưới nho nhỏ được mang ra, trên được chưng bày hai nhân vật Ninja , chú rể cô dâu tươi cười giới thiệu hai nhân vật này tượng trưng cho chúng con đó, suốt đời chúng con muốn sống thật đơn giản, chân thật và yêu thương hết cả mọi người.

Tiệc sắp tàn, chú rể đứng lên xin nói vài câu cảm ơn hai bên ba má và bạn bè, chúc tất cả sẽ có những ngày vui và thật thoải mái khi ở đây.

.....
Hôm nay một số sẽ đi biển.

Số khác sẽ đi bằng tàu máy vào sâu trong những sông lạch để xem hoa rừng, những thú vật hiếm có ở đây.

Cũng nhắc thêm Costa Rica tuy là một quốc gia nhỏ bé nhưng ngành du lịch phát triển rất mạnh mẽ, nhiều thú vật hầu như gần tuyệt chủng và ở đây đã cố giữ gìn, họ luôn ra sức bảo vệ và kêu gọi hãy bảo vệ thiên nhiên , môi sinh....

Chiếc ghe máy đậu ngoài xa, chúng tôi phải đi trên những bao cát đang lún sâu dưới sinh lầy và phải đi cho cẩn thận, rui trượt chân là lấm ngay sinh bùn. Nhưng rồi ai cũng an toàn khi bước lên ghe.

Tàu chạy chậm , người hướng dẫn chỉ quanh bao nhiêu là loài bướm màu sắc sặc sỡ , chuồn chuồn đỏ rực như lửa bay lượn chung quanh chúng tôi, con Faultier được gọi như con lười vì chúng chẳng hề di động chút nào có con hai móng và có con ba móng đang hiếm dần và người ta hết lòng ra sức bảo vệ. Hoa lan rừng, hoa chuối loại không có trái, nhiều vô số kể những loài hoa chúng tôi không biết tên nở rộ hai bên bờ sông và giống khỉ con thật là đặc biệt, mặt chúng vàng lông đen tuyền thân hình nhỏ thó chúng xuất hiện khắp nơi, hầu như sáng nào chúng cũng lượn qua lại nơi balcon và tìm cách vào nhà, vì vậy mà cửa nẻo đều được khóa an toàn chỉ khi lơ đễnh thì khi trở về phải cất công dọn dẹp.

Ghe chạy thật chậm, nhìn hai bên toàn sông nước, lại nhớ ngày mình ra đi sao mà nhớ vô cùng.

Đây là rừng đước rễ đước bám chặt vào đất để giữ nước, loài chim xanh blau bird nổi tiếng hiếm quý cũng qui tụ nơi đây, xa xa trên những cồn đất đủ các loại cò trắng, Pelikan lông màu hồng, giống chim đen to lớn, nơi đây cũng nổi tiếng với giống chim Tulka mỏ to dài màu sắc sặc sỡ được vẽ hay chụp quảng cáo khắp nơi.

Ghe chạy đến một chân cầu dài thì dừng lại.

Trên cầu người dân bản xứ với làn da đen sạm nắng, tươi cười đang rao bán mía.

Mỗi chiếc ghe máy đến đây đều dừng lại, người dân làng chỉ chờ bán vài cây mía là đủ sinh nhai. Cô út mua và xin đãi hết mọi người trên ghe, những lóng mía tươi ngọt mềm, ăn vào lại nhớ quê nhà da diết.

Ghe máy lại tiếp tục chạy.

Đến một cồn cát khác dài rộng hơn, người ta có thể xuống ghe đi tới đi lui và người hướng dẫn cho hay nơi này là chốn cư ngụ của bọn khỉ con.

Hãy cho nó ăn chuối, nhớ đừng nhìn mặt bọn chúng sẽ sợ và chạy mất hết, anh ta cứ dặn đi dặn lại câu này.

Cầm chuối trên tay, có người để trên nón, trên vai. Bọn khỉ lân la lăm lét đến gần chỉ chờ chụp được miếng mồi là lại hề nhau chạy mất. Nhìn quanh ai ai cũng lăm lem chuối đầy áo, đầy vai, có con bạo dạn chúng leo lên trên đầu du khách thò bàn tay dài xuống vai xuống bắt kể nơi nào để mồi, hề lấy được là lại nhanh nhẹn phóng đi tuyệt nhiên không hề hung dữ hay tấn công bất kỳ ai.

Chiếc ghe máy tiếp tục chạy theo hướng dòng sông đi ra biển.

Sóng đánh vào một vệt trắng dài , người hướng dẫn chỉ nơi đó là chỗ tiếp giáp giữa sông và biển, bên này dòng nước ngọt sang bên kia dòng nước mặn thiệt dị thường.

Nhìn sông nước một màu thản nhiên và bình yên trôi chảy, lâu lâu một đàn chim nằm trong bãi sậy nghe tiếng động tóa ra bay lên không, khung cảnh nên thơ thật thanh bình như những năm nào ở quê nhà.

Sau hơn 4 giờ đi thăm cây cối, chim chóc, hoa cỏ trong rừng cùng bầu khí nhỏ nhắn dễ thương chúng tôi được đưa về ăn trưa ở một quán ăn do anh hướng dẫn giới thiệu.

Thức ăn khá giống bếp của mình, họ cũng ăn cơm với càry gà, cá sốt cà, cá chiên, chuối chiên mặn loại chuối cứng không mềm giống như chuối sứ, đặc biệt món khoai mì luộc chín rồi chiên vàng ăn như món mặn, cũng salad trộn ...vv...vv..

Trở về Villas Escape, một số chưa mệt thì khăn áo ra biển còn chúng tôi ngồi quanh hồ bơi trước nhà thưởng thức trái cây ngon tươi mát lịm nhủ thậm phải để dành sức cho ngày mai.

.....

Một ngày lại qua.

Ăn sáng xong là chúng tôi đi thăm National Park. Mọi người lo mang theo ít nước uống và bánh khô dùng dọc đường.

Người hướng dẫn lại nhắc nhở, dân chúng bản xứ cũng như du khách hãy cùng nhau tiếp tay bảo vệ thiên nhiên... Đến nơi mới biết ý anh ta rõ ràng hơn chuyến đi xem công viên quốc gia này kéo dài hơn hai giờ nhưng nơi đó không hề có một nhà vệ sinh nào!

Lý do cũng là bảo vệ thiên nhiên?

Nhìn du khách hồi hải xếp hàng dài dài và chờ dài cổ... chỉ có một nhà vệ sinh cho hàng bao du khách đứng chờ. Nhiều người than thở chờ để bước vào và khi trở ra lại chờ để quay vào vì ...quá lâu. Người hướng dẫn hình như đã quá là quen với cảnh này nên anh ta cứ tỉnh queo...như người Hà Nội.

Bắt đầu vào cổng, hai bên đường cây cối cỏ mọc um tùm. Hoa lan vẫn là những loài hoa hiếm quý nở khắp mọi nơi. Bướm bay lượn là trước mắt, một chú rắn nằm ngang vắt vẻo trên thân cây gỗ mục im lìm như say ngủ, dưới tầng lá khô loài cua đỏ rực như mào gà lở xui bị cắn là hết phương cứu chữa, cứ vài ba đoạn đường là xuất hiện ra nào là nhện độc, thần lằn, kỳ nhông, các kè to nhỏ dài ngắn, cũng loài chim xanh hiếm hoi blue bird mà mỗi giây hai cánh quạt nhanh đến 200 lần, cả bọn dừng chân xem đoàn kiến lửa tải lương thực mà rùng mình, chiếc lá rơi xuống chúng cắn nát ra hàng trăm mảnh rồi cùng nhau tha đi tạo ra như một tấm tranh màu xanh đang di động.

Điểm đến cuối cùng là một bãi biển xanh mát, được xem như là một trong những bãi biển đẹp ở đây.

Chúng tôi đã dừng lại nơi này hơn hai giờ để vui đùa cùng sóng nước. Cát mịn êm dưới chân, trên bãi là những cây sung đầy trái, bọn khỉ mon men lại gần rình rập chụp thức ăn, cứ mỗi lần thấy chúng thì anh hương dẫn lại nhắc chừng xem kỹ đồ đạc thật vui.

Mưa bay bay, thi nhau cùng sóng biển dạt dào. Mưa trên những tàng lá chuối, trên những bụi tre vàng to lớn cao sừng sững, trên những cây xoài trĩu nặng trái chín vàng, những trái đu đủ xanh mướt ôm ngang thân tròn bắt mắt, những quây chuối buông dài những trái rồi hàng dừa xanh đùa theo gió quay quắt tới lui.

Mưa không lâu nhưng khi dứt thì nóng ỏi là nóng.

Mồ hôi lại thi nhau đổ xuống từng giọt, từng giọt... Trở về nhà tôi trôn ngay vào hồ bơi ở tầng trệt lim dim đọc sách và mâm trái cây tươi mát thơm, xoài, đu đủ, dưa gang, dưa hấu đỏ au lại được bày ra mời mọc người ...hãy thưởng thức và tận dụng những ngày còn lưu lại nơi đây.

.....

Chúng tôi lại lên xe, bà con đang trầm trồ thác nước Nauyaca.

Thác nước tuyệt đẹp này cách xa nơi chúng tôi đang ở độ hơn hai giờ xe hơi, phần ở đây xe không được chạy nhanh phần đường ghập ghềnh nên đa số ngồi trên xe cứ háo hức trông cho mau tới. Dốc cao như Đà Lạt, đất đỏ và đá cuội đầy đường, nhiều đoạn dựng đứng thấy hơi ớn rồi khi chạy qua lại có những đoạn đường dốc chúi nhủi, xem như hôm nay chúng tôi cùng thi gan lên dốc xuống đèo cho khỏi bỏ công.

Qua khỏi đoạn đường chính, giờ bảng chỉ dẫn đã thấy đề tên thác nước Nauyaca.

Xe queo vào con đường nhỏ toàn đất và đá, xuống dốc dựng đứng làm René phải chạy thật chậm xe lắc lư ghập ghềnh, con đường khó đi này dài độ 5 Km cuối cùng cũng đã vào tới bãi đậu xe, ai nấy thở phào vội vàng xuống xe hăm hở đi tìm thác nước.

Từ đây vào tới nơi sẽ dài 3,5Km.

Nắng thật gắt và nóng nực, phần leo lên con dốc cao ai ai cũng phải ngừng nhiều lần để nghỉ mệt. Mồ hôi cứ tuôn như tắm, hết ướt lại khô cứ nhiều lần như thế và rồi chúng tôi cũng đến được thác nước này. Trên đường đi, cũng may là có nhiều cảnh đẹp, cứ dừng chân chụp hình, uống nước, tán gẫu và cứ như thế đường xa bỗng hóa ra gần.

Á kìa! Tiếng róc rách của con suối.

Tiếng người kêu réo gọi nhau, tiếng cười đùa trong làn nước trong dần dần hiện rõ. Lối đi xuống con thác đã được làm thành những bậc thang như thác Prenn ở Đà Lạt, hai

bên là những ống tre vàng đóng chặt vào thành, người đi xuống sẽ an toàn không sợ trượt té .

Xuống dần, xuống gần thêm tí nữa ta nghe tiếng nước reo như khúc nhạc bập bùng.

Ai này hầu như quên hết cơn mệt mỏi, quên hết đoạn đường khắp khểnh cheo leo, trải nhanh chiếc khăn tắm, thay ngay bộ quần áo tắm phóng ùm vào làn nước trong vắt mát lạnh.

Những hòn đá bám rêu xanh khá nhiều nên tới lui hơi trơn trượt nhưng không vì thế mà e ngại ai cũng ráng bò ra tận nơi dòng thác đang đổ xuống ì ầm.

Ôi! Cảnh thần tiên có phải là đây?

Ngọn thác thật đẹp, bao xung quanh là những vách đá lẩn cây rừng như tre, chuối hoa lan , hoa rừng màu rực rỡ. Thâm khen không bỏ công lặn lội tới nơi đây.

Tắm xong lên nằm nghỉ, lại trở xuống tắm mãi tới xế thì chúng tôi mới lục tục rời thác quay về. Đường tuy xa mà gần vì khi về chỉ toàn xuống dốc, tuy đi chậm rãi mà như thi nhau chạy... Chẳng mấy chốc đã đến nơi bãi đậu xe, giờ thì giao cho anh tài xế René đưa đi đâu thì đi ai này nằm im trên xe lim dim mơ về thác nước.

Chúng tôi ghé tạt vào siêu thị mua ít cà phê mang về làm quà, ở đây có loại Tabasco ngon lắm nhưng không được mua quá hai chai bé tí xíu cho mỗi người, lý do chúng tôi phải đổi máy bay ở phi trường Atlanta.

Đêm nay, đêm cuối cùng ở Costa Rica.

Sau những ngày dự tiệc cưới gia đình, đi chơi, tắm biển, thăm thắng cảnh ở Quepos. Chúng tôi sẽ được ăn một buổi tiệc chia tay linh đình với hai đầu bếp vui tính dễ thương nấu nướng ngon tuyệt này.

Ừm! Nào là tôm hùm nướng, cá hồi nướng, tôm bạc sốt tỏi, tôm trộn salad kiểu Costa Rica có dâu tươi và dưa gang xem đẹp mắt và ngon, một mâm sò đủ loại được trộn chung với mực tươi tỏi phi vàng cùng ít rau ngò trộn lẫn cà chua xem thật ngon mắt, xen vào một mâm cơm chiên như cơm thập cẩm của mình.

Chúng tôi ăn rồi cụng ly, chụp hình kỷ niệm. Cô dâu chú rể đứng lên nói vài câu cảm ơn hai gia đình bạn bè, ôi hình chung, hình riêng, hình tất cả người tham dự, nhìn ai cũng hây hây hồng đôi má vui vì không khí gia đình vì những ly vang đỏ hay vui vì ở đây một không khí hài hoà đầm ấm của hai bên nhà trai nhà gái? Tóm lại niềm vui không biết từ những lý do nào nhưng hình như có đủ hết những ý tưởng mà tôi đã nghĩ ra.

.....

Chuyến xe đã đưa chúng tôi về lại San Jose để từ ở đây sẽ đáp máy bay về Atlanta, sau đó đổi thêm hai lần nữa mới về đến nhà.

Ngồi yên trên máy bay, nhớ lại những lời thề ba tâm sự tôi thầm cảm ơn hai đứa con đã có những tư tưởng và hành động khác người như thế.

Có cô con gái nào lên xe hoa không mơ một lần mặc chiếc áo cưới?

Không đúng! Con dâu của chúng tôi cũng đã mặc một chiếc áo cưới đẹp tuyệt vời mà không bút viết nào tả được. Đó là chiếc áo đến đáp công ơn cha mẹ hai bên, chiếc áo tình nghĩa, chiếc áo đã ghi chép lên đó đầy đủ những hình ảnh sâu đậm tình người mà hai bên cha mẹ mỗi lần nhớ đến sẽ thấy ấm áp trong lòng.

Tôi đã ôm đứa con dâu vào lòng thủ thỉ bên tai Nina: Cảm ơn hai đứa con đã cho ba má tham dự một đám cưới thật vui, thật đẹp.

Cô đã cười tươi tắn như đoá hoa lan: Hy vọng khi về nhà ba má sẽ thật hài lòng.

Các con nói đúng, không những là quá hài lòng mà ba má cũng không bao giờ quên một đám cưới lần thời gian đẹp tràn đầy ý nghĩa cùng với các con nơi đây.

Minh Trang - Munich, Germany - Tháng 4- 2015